

استاد ESTAD

ESKİ TÜRK EDEBİYATI ARAŞTIRMALARI DERGİSİ

[Journal Of Old Turkish Literature Researches]

Prof. Dr. Abdulkerim Abdulkadiroğlu Armağanı

E-ISSN: 2651-3013

Cilt: 5 Sayı: 3 Aralık 2022

ss. 829-838

RAHMETLİ EŞİM

PROF.DR. ABDULKERİM ABDULKADİROĞLU

Av. Fatma Gülnur ABDULKADİROĞLU

Rahmetli eşim Prof. Dr. Abdulkerim ABDULKADİROĞLU ile 31.05.2002 tarihinde evlendim. Evliliğimiz süresince güzel, mutlu, mesut günler geçirdim. Abdulkerim Bey değerli bir bilim insanı olmasının yanında değerli bir eşi.

Evlilik öncesi yurt dışı seyahatlerimiz olmuş, arkadaşlarımız ile çok güzel gezilere katılmıştık. Avrupa ülkelerine seyahatlerimiz olmuştu. Bir arkadaşımın kızı Amerika'da idi. Onu görmek bahanesi ile Amerika'ya da gitmiştik.

Ben bu seyahatlerimi Abdulkerim Beye anlattığımda "Çok ülke gezmiş görmüşsün, ama bir Karadeniz gezisine katılmamışsın, Karadeniz'in güzelliğini görmemişsin." diyerek "Karadeniz'e seyahat edelim, ben kaç senedir tatile çıkmadım." demişti. Bir program yapıp Karadeniz'e seyahat etmek üzere yola çıktık. "Bak çok eğleneceksin. Karadeniz insanı çok doğal, nüktedan, samimi insanlar; onları çok seveceksin." demişti.

Ankara'dan yola çıktığımızda Çankırı Ilgaz'a giderken "Memleket havası, memleket farkı, şu havasına bak." deyip seviniyordu. Kastamonulu olduğu için Kastamonu'yu çok seviyordu. Ilgaz'da Köy Hizmetleri Misafirhanesinde

Eski Türk Edebiyatı Araştırmaları Dergisi [ESTAD]

Prof. Dr. Abdulkerim Abdulkadiroğlu Armağanı

Cilt: 5 Sayı: 3 Aralık 2022 ss. 829-838

kaldıktan sonra yola devam ettik. Yol boyunca gördüklerini bana anlatıyordu. Mesela o evde kuş evleri vardı, daha sonra gezdiğimiz yerlerde sadaka taşı ve binek taşı göstermişti. Gerçekten bir taraf orman, bir taraf deniz, harika bir doğa manzarası vardı. Çevreyi seyrederek seyahat ediyorduk. “Küre’de Ersizler Deresi kenarında sana Ecevit çorbası içireyim.” demişti. Bildiğimiz pirinçli lezzetli yayla çorbası idi. Oranın hikayesini anlattılar. Köyün bütün erkekleri savaşa katılmış ve şehit olmuşlar, bu nedenle “Ersizler” adı verilmiş köye. Sonra Kastamonu’ya geçtik, dolaştık. Mezun olduğu lise, hükümet konağı, Kastamonu Kalesi, Şeyh Şaban Veli Hazretleri türbesini gezdik. Gerçekten tarih kokan güzel bir şehir Kastamonu. Sonra Sinop, Samsun, Ordu, Rize’de çay yapım atölyelerini gezdik, gördük. Artvin Sarp Hudut Kapısı’na kadar yolculuk yaptık. Artvin’de Borçka barajını, Efkâr tepesini gördük. Yatık döneri meşhurmuş, ondan yedik. Anılarla dolu çok güzel bir gezi olmuştu.

Abdulkerim Bey bu seyahat dolayısı ile aynı zamanda Karadeniz yemekleri için hazırlayacağı kitap çalışması için bilgi topluyordu. Yörenin bayanlarından yöresel yemeklerin isim ve tariflerini alıp not ediyordu. Ankara’ya döndüğümüzde Karadeniz yemeklerini anlatan kitabını yazdı ve bastırıldı.

Küre’de Etibank’ın misafirhanesinde kalıp sabah yola çıktığımız zamanki manzara çok güzeldi. Hafif yağmur çiseliyor, yolun iki tarafı yüksek çam ağaçları ile kaplı orman güneş ağaçların arasından yükseliyor, harika bir yolculuktu. Sonra eşimin memleketi Kastamonu’ya geçtik. Kastamonu’nun kazaları Taşköprü, Daday, Azdavay, Çatalzeytin, Bozkurt ilçelerini dolaştık. Etlı ekmeği yedik.

Abdulkerim Bey çok anlayışlı, müşfik, mütevazı bir insandı. Çok okur, çok çalışır, ilim, irfan sahibi idi. Bildiklerini, tecrübelerini başkaları ile paylaşan, etrafına bilgi ve tecrübelerini yansıtan, öğretmekten çok mutlu olan bir kişiliği vardı. Gece geç vakitlere kadar evin üst katındaki kütüphanesinde araştırır yazar, eserler ortaya çıkarmaya çalışırdı. Elinde hep bir kalem kâğıt vardı. Televizyon izlerken dahi beğendiği konuşmalardan, fikirlerden yazılarında kullanmak üzere notlar alırdı.

Abdulkerim Bey çok disiplinli ve kararlı idi. Fakülteye derse gireceği zaman evde büyük heyecanla çantasını, giyeceğini akşamdan hazırlar, kendine özen gösterir, talebelerinin karşısına itinalı çıkmaya çalışırdı. Sabah evden çıkıp Fakülteye gidene kadar Yasin suresini okuduğunu söylerdi.

Abdulkerim Bey çok cömertti, hediye vermeyi çok severdi. Ziyaretlerine gittiğimiz ahabplarına, arkadaşlarına vermek üzere fular, eşarp, lokum,

kolonya alır arabanın bagajında hazır bulundururdu. Seyahatlerimiz esnasında çocuklara, adres sorduğu kişilere dahi teşekkür ederken yanında hazır bulundurduğu şekerlerden ikram ederdi. Kul hakkına çok önem verirdi. Randevu saatlerine harfiyen riayet eder, eğer karşı taraf gelmedi ise “Ben zamanımı ayırmışım, saatinde belirtilen yerde olmuşum, o benim zamanımı boşa harcatmış, bu kul hakkına girer.” derdi. Haksızlığa hiç tahammülü yoktu. Haksızlığa uğradığını hissettiği anda sayfalarca yazar savunmalarını ilgili birimlere iletirdi.

Abdulkerim Bey Peygamber Efendimizin ahlakını kendine örnek almış bir insandı. Hal ve hareketlerinde, insanlarla olan ilişkilerinde sevgi saygı kurallarına riayet eder, hoşgörülü davranırdı. Tevazu sahibi idi, övünmeyi sevmezdi. Yardım severdi herkesin yardımına yetişmeye çalışırdı.

Evliliğimiz süresince nişan ve evlilik yıldönümlerini hatırlar, hediye ve çiçek alır, yemeğe götürür kutlama yapardı. Maalesef evlilik yıldönümümüzü üç sefer kutlayabildik. Dördüncüyü kutlamak nasip olmadı.

Karlı bir kış günüydü. Annemin rahatsızlığı nedeniyle Ankara dışında idim. 01.02.2006 tarihinde Ankara'ya dönüyordum. Terminalde beni Abdulkerim Bey karşılayacaktı. Dikmen'de Necip Beyin matbaasında akşama kadar hazırladığı bir kitap basımı için çalışacaktı. O gün hep “Bugün hanım geliyor” deyip durmuş, sevincini, özlemine ifade etmiş. Ayrıca orada bulunanlara İstanbul Karacaahmet'teki aile kabristanının fotoğrafını göstermiş, “Benim yerim de burası olacak.” diye sözler söylemiş. Abdulkerim Bey terminalde beni karşıladıktan sonra dışarıda yemeğimizi yedik. O sırada oğlu aradı, “Babamın çok mutlu bir sesi vardı.” demişti. Evimize geçtiğimizde birden kendisini kötü hissetti, hastaneye gidelim diye ikna ettim. Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne gitmek istedi. Kalp krizi geçiriyormuş. Yoğun bakım servisine aldılar, maalesef yoğun bakımdan çıkamadı. 02.02.2006 tarihinde vefat etti.

İstanbul'da, Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Camii'nde cenaze namazı kılındı. Karacaahmet Mezarlığındaki aile kabristanına defnedildi. Türkiye'nin farklı şehirlerinden gelen akrabaları, öğrencileri sevenleri son yolculuğunda onu yalnız bırakmadı.

Kendisi, belli bir yaştan sonra arkadaşları ile sağlık sorunları nedeni ile hastanelerde karşılaşip görüşebildiklerini söyler vefat ettiklerinde de “Gittikçe azalıyoruz, akran yetimi olduk.” derdi. Vefatını müteakip hangi tarihte yazdığını tespit edemediğimiz bir vasiyetnamesinin olduğunu gördük. Çok zengin bir kütüphanesi vardı. Kitaplarının Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi kütüphanesine verilmesini ölüm sene-i devriyelerinde Kur'an-ı Kerim

hatmi indirilerek ruhuna bağışlanmasını istediğini yazmıştı. Bizler de vasiyetnamenin gereğini yerine getirmek üzere 15.000 adet civarında kitabının ilk sayfasına “*Prof. Dr. Abdulkerim Abdulkadiroğlu bağışdır.*” yazılı kaşeyi basarak İlahiyat Fakültesi kütüphane yetkililerine teslim ettik.

Güzellikler, mutluluklar uzun sürmezmiş. Maalesef çok kısa süren birlikteliğimizi Abdulkerim Bey de ben de çok memnun geçirdik. Artık yapmamız gereken onun ruhunun haberdar olması için yapacağımız dualar, hayır hasenat olacaktır.

Ben Bursa Dört Çelik Çocuk Hastanesi Başhekimisi ile görüşerek ihtiyaçları olan iki adet kuvezi Abdulkerim Bey adına aldım bağışladım; çocuk hastanesinin iki odasına başhekimlikçe Abdulkerim Bey’in adı verildi.

Eşimin vefatından sonra her ölüm yıldönülerinde hatim yetiştirip duasını yapıyorum. Allah kabul etsin inşallah. Bir sohbetimiz sırasında sadaka-i cariyeden bahsetmişti. “Hayatta iken hayır hasenat yapan, insanlığa faydalı çalışmalarda bulunan, öğrencileri yetiştiren kimselerin amel defteri açık olacak, Allah ona güzellikler sunacak.” demişti.

Abdulkerim Bey’in de yaptığı iyilikleri, yetiştirdiği öğrencileri sayesinde amel defteri açıktır. Allah ona güzellikler sunacaktır, inşallah güzel yerlerdedir.

Ben ona, Allah rahmet eylesin, mekânı cennet olsun diyorum. Anıları ile yaşıyorum...

Eski Türk Edebiyatı Araştırmaları Dergisi [ESTAD]

Prof. Dr. Abdulkerim Abdulkadiroğlu Armağanı

Cilt: 5 Sayı: 3 Aralık 2022 ss. 829-838

Gideros Koyu'nda A. Abdulkadiroğlu ve eşi Fatma Gülnur Hanım

Ersizlerdere Tabiat Kanyonu'nda A. Abdulkadiroğlu ve eşi Fatma Gülnur Hanım

Eski Türk Edebiyatı Araştırmaları Dergisi [ESTAD]

Prof. Dr. Abdulkerim Abdulkadiroğlu Armağanı

Cilt: 5 Sayı: 3 Aralık 2022 ss. 829-838

Kastamonu Lisesi'nin kuruluş yıldönümünde A. Abdulkadiroğlu ve eşi Fatma Gülnur Hanım

A. Abdülkerim Bey ve eşi Gülnur Hanım Sarp Hudut Kapısı'nda.

Abdulkerim Bey'in misafirlerine tas kebabı ikramı.

Eski Türk Edebiyatı Araştırmaları Dergisi [ESTAD]

Prof. Dr. Abdulkadir Öglü Armağanı

Cilt: 5 Sayı: 3 Aralık 2022 ss. 829-838

